

ZAMYŠLENÍ O 4. NEDĚLI POSTNÍ 14.03.2021

Texty radostné neděle „Laetare“ nás přivádějí k základní pravdě naší křesťanské víry. Každý člověk svým způsobem věří. Je otázka komu, čemu a proč?

Právě dnešní první čtení (2 Kron 36, 14n) ukazuje, že hledání různých výhod politikaření není až tak nejlepší způsob života a víry s tím spojené. Bohem vyvolený národ mohl mít díky Božímu vedení dobře zajištěnou budoucnost, ovšem za předpokladu, že jejich víra a respekt k Tomu, Který je vyvedl z Egypta, bude hlavní odpovědí na Jeho lásku. Opustili Boha. Věřili, pouze ve své plány. Bůh sice dopustil zničení Jeruzaléma a vyhnanství, ale i přes to později umožnil skrze nežida – krále Kýra – návrat svého lidu ke svobodě. Nebyl to velký důvod k radosti a k díkům Bohu?

Druhé čtení (Ef 2,4-10) se už netýká vysvobození pouze vyvoleného národa. Kýrovo vysvobození židů bylo dočasné, záleželo na dalším snažení a postoji židů – poučit se pro budoucnost. Poučili se...? Ježíšovo velikonoční vítězství – vysvobození ze hříchu a smrti se týká každého člověka. I tady však záleží na dalším snažení každého z nás. Jaké snažení? *„Milostí jste tedy spaseni skrze víru. Není to vaší zásluhou, je to dar Boží! Dostáváte ho ne pro skutky, aby se nikdo nemohl chlubit. Jsme přece jeho dílo, stvoření v Kristu Ježíši k dobrým skutkům. Bůh je předem připravil, abychom je pak uskutečňovali ve svém životě.“* (Ef 2,8-10) Není to velký důvod k radosti a díkům Bohu?!

Požehnaný čtvrtý postní týden.

P. Jan Kunert